இணையத்தில் பதிவிறக்கம் செய்யwww.iaraindia.com
தமிழாய்வுச் சங்கமம் - பன்னாட்டுஆய்விதழ்
ISSN: 2320-3412(P), 2349-1639(O)
Impact Factor: 3.458(CIF), 3.669(IRJIF)
பகுதி IX, பதிப்பு 22, ஜனவரி - டிசம்பர்2024
Formally UGC Approved Journal (64089), © Author

திருவாசக பக்திநெறியில் அறம்

முனைவர் செ.மகேஸ்வரி
உதவிப்பேராசிரியர்,
தமிழ்த்துறை,
மீனாட்சி உயர்கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்,
நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை – 78

ந.சரவணன்
உதவிப் பேராசிரியர் மற்றும் பகுதிநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
தமிழ்த்துறை,
கிங் பொறியியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி)
ஸ்ரீபெரும்புதூர், சென்னை – 17

முன்னுரை

மனிதனிடமுள்ள பண்புகள் அனைத்தும், அவனது செயல்கள் மூலமே வெளிப்படுகின்றன. சமூகம் வகுத்துள்ள அறநெறிக்கோட்பாடுகளை மனிதன் பின்பற்றும்போது, சிறந்த அறநெறியாளனாக அவன் கருதப்படுவான். இத்தகைய தனிமனிதனுக்கும் சமுதாயத்திற்கும் ஏற்புடைய அறக்கருத்துக்களைப் பல நூல்களும் வலியுறுத்தியுள்ளன. மனிதன் என்பவன் தானும் வாழ்ந்து பிறரையும் வாழ வைப்பவனாக உருவாவதற்கு அறநெறிக் கருத்துகள் துணை செய்கின்றன. கடவுளை வழிபாடு செய்தலிலும் அறம் இன்றியமையாத தாகின்றது. கடவுள்நம்பிக்கை என்பது ஒருபுறம் இருப்பினும் மூடநம்பிக்கையை கடவுள் வழிபாட்டோடு புகுத்தும் செயல்கள் அறமற்றதாகின்றது. வன்முறையான வழிபாடு இல்லை. மனிதன் மனதை ஒருநிலைப்படுத்தி இறைவனை இமைப்பொழுதும் நீங்காது இருக்கும் நிலையை மாணிக்கவாசகர் கூறுகின்றார்.

அறமற்ற குணங்கள்

அறம் என்பது என்ன என்பதை அறிவதற்கு அறமல்லாதவற்றை அறிந்திருந்தாலே போதுமானது. அறமல்லாதவைகள் பாவம், பொறாமை, ஆசை, பேராசை, சுயநலம், ஆதிக்கம் செலுத்துதல், தற்பெருமை. பழிக்குப்பழி, கோபம், சோம்பல், வெட்கம், வெறுப்பு போன்ற பின்பற்றத்தகாத குணங்களும் சமூக வாழ்வில் பரவிக்கிடக்கின்றன. தனிமனிதனின் நலத்திற்கும் சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிக்கும் இவை கேடு விளைவிக்கின்றன.

மதங்கள் போதிக்கும் அறங்கள்

மனித வாழ்விற்குத் தேவையான நல்லறங்களை போதிப்பது மதங்கள். ஒவ்வொரு மதங்களின் வழிபாட்டுமுறைகள் மாறுபட்டிருந்தாலும் சொல்லக் கூடிய கருத்துக்கள் ஒன்றேயாகும். அக்கருத்துக்கள் மனித வாழ்விற்கு முக்தி அளிக்கும் விதமாகவும் ஒரு மனிதனின் நல் வாழ்விற்கு துணை செய்யும் வகையிலும் அமைந்திருக்கும். மதங்களில் கூறப்பட்டிருக்கும் சமயக்கருத்துக்களும் அதில் பொதிந்துள்ள அறச்சிந்தனைகளும் தனி மனிதனைப் பக்குவப்படுத்தி இறை அனுபவம் பெற வைக்கிறது. அவ்வகையில் படிக்கும்போதே கண்ணீர் மல்கச் செய்யும் சக்தி வாய்ந்த பாடல்களால், தேனாகப் போற்றப்படும் நூலான சைவசமயத்தின் எட்டாம் திருமுறையாகிய திருவாசகமேயாம். அதில் கூறப்படும் வழிபாட்டு நெறிகளைக் கொண்டே உணர்த்தப்படும் அறம் புரிதலாகிறது.

மனித வாழ்வில் அறம்

புல்லாகிப் பூடாய் புழுவாய் மரமாகிப்

பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்றவித் தாவர சங்கமத்து
ளெல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்"- திருவாசகம் 26 - 31

ஓருயிரிமுதல் எல்லா பிறவிகளையும் எடுத்து இறுதியில் மனிதப் பிறவியை எடுத்து வந்ததன் பலனாக நல்லவை அல்லாதனவற்றை நிலையானது என்று நம்பும் அறியாமை வசப்படாமல் மனிதன் தன் வாழ்நாளில் தன்னை உணரும் அனுபவத்தை விடுத்து உலகியலின் பின்னால் சென்றால் பிறவிப்பயனை அடையாமல் பிறவி மீண்டும் மீண்டும் எடுக்கும் நிலை ஏற்படும். இதனையே வள்ளுவரும்,

"பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவார் நீந்தார்
இறைவன் அடிசேரா தார்"- குறள் 10

என்று வள்ளுவரும் இக்கருத்தை வலியுறுத்தியுள்ளார்.

இறை அனுபவ வாழ்வு

இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க! என்ற வரிகளின் வழி இறைவனை எப்பொழுதும் நிலைநிறுத்தி வாழ்பவர்களின் வாழ்வானது அறவாழ்வாகவே அமைந்திருக்கும். அடியார்களின் அருள் செயல்கள் அனைத்தும் பிறர்நலம் பேணும் அறம் மிகுந்த வாழ்வாகவே இருக்கும். வாழ்வில் நடக்கும் அனைத்து செயல்களுக்கும் இறைவன் ஒருவனே காரணம் என்பதை உணர்ந்து உரைப்பர். புகழுக்கு மயங்கியும், பழிவந்தால் கலங்கியும் வாழமாட்டார்கள். நடுவுநிலைமையுடன் அமைதியான மனநிலையில் அறவாழ்வு வாழ்வர். திருவாசகம் படிப்போரின் எண்ணங்களை சீர்படுத்தும் விதமாகவும் கண்ணீர் மல்கச் செய்யும் உணர்வை ஏற்படுத்தும் விதமாகவும் அமைந்துள்ளது. மதத்தைப் பரப்புவதற்கு வந்த ஜி.யு.போப் திருவாசகம் போன்ற ஒரு நூலை உலகில் எந்த மொழியிலும் இதுவரை கண்டது இல்லை என்று கூறுகிறார். இது திருவாசகத்தின் உண்மை அவர் பெற்றதன் பயனாகும். மேலும் திருவாசகத்தை ஓதி உணர்ந்து ஊற்றெழும் கண்ணீரில் நனைந்து பாடும் நிலையானது சிறந்த இறை அனுபவமே எனலாம்.

திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் எல்லோராலும் எலும்பையும் உருக்கும் திருவாசகத்தைப் படித்து இறை அனுபவத்தைப் பெற முடியும் என்று கூறிவிடமுடியாது. அந்த அனுபவத்தைப் பெறுவதற்கு திருவாசகத்துடன் கலக்க வேண்டும். என்பதை,

"வான்கலந்த மாணிக்கவாசகரின் வாசகத்தை
நான் கலந்து பாடுங்கால் நற்கருப்பஞ் சாற்றினிலே
தேன்கலந்து பால்கலந்து செழுங்கனித்தீஞ்சுவை கலந்தென்
ஊன்கலந்து உயிர்கலந்து உவட்டாமல் இனிப்பதுவே!" –திருவருட்பா 3263

என்று பாடியுள்ளார். திருவாசகத்தை படிக்கும்போது நமக்குள்ளே கலக்கும் நிலையிலிருந்து படித்தால் இறைஅனுபவம் உணர முடியும்.

மனித வாழ்க்கையின் நிலை

மனித வாழ்வின் நிலையானது நாங்கூழ்ப் புழுவைப் புலன்களாகிய எறும்பு அரிக்கிறது. மேய்ப்பார் இல்லாத மாடுபோல அலைந்தும், சாதி குலம் வேறுபாட்டோம் என்று அறியாமையில் நிலை தடுமாறியும், முக்திநெறி அறியாத மூர்க்கரோடு முயல்வதையும், தையலார் மையலிலே பேசியும், கல்லாத புல்லறிவிக்க கடைப்பட்ட நாயப் போலவும், மனித வாழ்க்கை அமைந்து கிடக்கிறது. இறைவனை நாடாத மனத்தைக் கடிந்து தூய்மையாக்குதல் வேண்டும்.

இறைவழிபாட்டில் அறம்

மனம், மொழி. மெய்களால் இறைவன் திருவடிகளையே நினைந்து வழிபடுவதைத் திருவாசகம் கூறுகையில், இறைவனிடத்தில் அன்பு மீதூர்ந்து உருகி வழிபட வேண்டும். எவ்வாறு உருகி வழிபட வேண்டும் என்பதை,

"அழுகேன் நின்பால் அன்பாம் மனமாய், அழல் சேர்ந்த
மெழுகே அன்னார், மின்னார், பொன்னார் கழல்கண்டு
தொழுதே உன்னைத் தொடர்ந் தாரோடும் தொடராதே
பழுதே பிறந்தேன் என் கொண்டு உன்னைப் பணிகேனே"

-திருவாசகத்தில் சைவ சித்தாந்தம் பா.எண் 92 ப 36

உன்னிடத்தில் அன்புமயமான உள்ளம் உடையவராய், ஒளிபொருந்திய பொன் அனைய திருவடிகளைத் தரிசித்து தீயிடைப்பட்ட மெழுகினைப் போன்றவராய் தொழுது வழிபட்ட நிலையிலேயே உன்னைப் பின்பற்றித் தொடர்ந்தடைந்த அன்பரோடும் தொடர்ந்து வாராமல் தனிமைப்படுத்தப்பட்டு அழுவேனாயினேன். எனவே என் பிறப்புப் பாழ்பட்டு விட்டது. இனி

எதனைப் பற்றுக் கோடாகக் கொண்டு உன்னை வழிபடுவேன்? (ஒரு வழியும் காணேன் என்றவாறு) வழிபாட்டுக்கு முதற்கண் வேண்டுவது, அன்புமயமான உள்ளம், இறையன்பினையன்றி வேறெதுவும் வழிபாட்டின் போது, உள்ளத்தில் இருந்தால், இறைவன் அருள் பாலிக்க வரும்போது அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தாது, இழந்து விடுவோம் என்பது அறிவுறுத்தப்படுகின்றது.

தீயில் பட்ட மெழுகினை ஒத்த உணர்வு வேண்டும். மெழுகு உருகும்போது தன் நிலையை இழந்துவிடுகிறது. இறையன்பு உள்ளத்தில் நிறைந்து இருக்குமாயின், ஆன்மா தன் உணர்வை இழந்து நிற்கும். சிவபெருமானையன்றி வேறு நினைவு உள்ளத்தில் இருக்குமாயின் இந்த நிறைவு ஏற்படாது. அதனால் வழிபாடு பயனற்றதாகிவிடும். ஏக இறை தத்துவம் என்பது நமக்குப் பிடித்த ஒரே தெய்வத்தை எப்போதும் வழிபடும் முறையாகும். ஆதில் மாறுபட்டோமானால் குழப்பமும் பிரார்த்தனையில் முழுமையும் இல்லாமல் போய்விடும். எண்ணியவை எதுவும் ஈடேறாமல் போகும். ஆகையால் ஒரே தெய்வமாக வழிபடும் அறமானது எல்லாவகையிலும் சிறப்பு தரும். சைவ சித்தாந்தத்திலும் சரி திருவாசகத்திலும் சரி இக்கொள்கை வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

"கற்றைவார் சடைஎம் அண்ணல், கண்ணுதல்
பாதம் நண்ணி, மற்றும் ஓர் தெய்வம்
உண்டு என நினைந்து, எம்பெருமாற்கு
அற்று இலாதவரைக் கண்டால்,
அம்ம! நாம் அஞ்சுமாறே" திருவாசகத்தில் சைவசித்தாந்தம் பா.எண் 516 ப 38

சிவபெருமானிடம் அன்பு மீதூர்ந்து வழிபடும்போது தம் உடல், பொருள், ஆவி ஆகிய அனைத்தையும் இழந்து போகாதவர் என்ற பொருளில், நமது உடைமை என்பது எதுவும் இல்லை என்ற உணர்வோடு வழிபடல் வேண்டும்.

சைவசித்தாந்த த்தின் இத்தலையாய கொள்கையை மாணிக்கவாசகர் வலியுறுத்தக் காரணம், சிவபெருமான் ஒருவனே ஐந்தொழில் ஆற்றுபவன் என்பதனாலேயே ஆகும்.

பக்தியில் அன்பு வெளிப்படும் நிலை

திருவாசகத்தில் சிவபெருமானின் பெருமையையும் நமது சிறுமையையும் ஆயிரக் கணக்கான இடங்களில் மணிவாசகப் பெருந்தகை கூறியருளியுள்ளார்கள். திருமுறைகளைப் பாடும்போது நம்மையும் அறியாமல் சிவபெருமானிடத்தில் அன்பு மீதூர்ந்த நிலை ஏற்படும். இத்தகு நிலையை

"சிவன் எம்பிரான் என் சிறுமை கண்டும்
என்னை ஆண்டு கொண்டான் அவன்
எம்பிரான் என்ன, நான் அடியேன் என்ன
இப்பரிசே எம்பிரான் தெரியும் பரிசு ஆவது"
- திருவாசகத்தில் சைவ சித்தாந்தம் பா.எண் 13 ப 38

என்னும் உணர்வுத் தலைப்படும் இதுவே வழிபாட்டின் பயன் ஆகும். (பரிசு – தன்மை) சிவபெருமானும் ஆன்மாவும் அத்துவித – நிலையில் இருக்கும் தன்மையே வழிபாட்டின் முடிந்த பயன் இதனினும் மேலான நிலை வேறில்லை.

வேண்டாமை என்னும் விழுச்செல்வத்தைத் தேடும் முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டும். புதுவாழ்வின் பொய்மையினை உணர்ந்து இறைவனை அடையும் வாழ்வைத் தேடும் அரும் முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டும். பிறர் செய்யும் தவறுகளைப் பொறுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இம்மண்ணுலகில் மிகுந்த தகுதியுடையவன்போல் நடித்து பொய்மை வாழ்வு வாழக்கூடாது என்பதை,

"நடித்து மண்ணிடைப் பொய்வினைப்
பல செய்து நானெனது எனும் மாயக்
கடித்த வாயிலே நின்றுமுன்
வினைமிகக் கழறியே திரிவேனைப்
பிடித்து முன்னின்றப் பெருமறை
தேடிய அரும்பொருள் அடியேனை
அடித்தடித்து அக் காரமுன்
தீற்றிய அற்புதம் அறியேனே"- திருவாசகம் அற்புதப் பத்து பா.எண் 3 ப 118

என்ற பாடலில் உணர்த்தி யான் எனது என்னும் பற்றுக்களை விடவேண்டும் என்று வாழ்வியல் அறம் கூறுகின்றார். மாயையைக் கடந்து இன்பநிலை அடையவேண்டுமெனில் அன்பு மீதூர்ந்த பக்தி மேலோங்க வேண்டும். அச்சம் தவிர்த்து இறை அனுபவத்தை நுகர்தல் வேண்டும் என்கிறார்.

முடிவுரை

இறைவாழ்வு வாழ்வதற்கான வழிகாட்டுதலாக நாம் உலகியல் பொய்மைகளை விடுத்து மெய்ம்மைகளை கடைபிடிக்கும் வழிகளை திருவாசகம் இயம்புகிறது. இறையருள் கிடைத்து விட்டால் அறிவின் துணை கொண்டு பெற வேண்டியது அனைத்துமே தாமே வந்து விடும். மனித வாழ்வு இருண்டு கிடப்பதற்கு ஒரு நல்ல தீபமாக திருவாசகம் வெளிச்சம் தந்துள்ளது. திருவாசகத்தின் மீது பல அறிஞர்களுக்கு மனம் குவியக் காரணம் அதில் மாணிக்கவாசகர் குறிப்பிடும் உண்மை அனுபவங்களாகும். இதன் மூலம் பலரும் இறை அனுபவத்தை அடைய முடியும். திருவாசகத்தில் வாழ்வியலாகப் பொதிந்துள்ள அறக்கருத்துக்கள் மனித குலத்தின் துயரத்தை நீக்கி பேரானந்தத்தைத் தருகிறது. திருவாசகத்தில் உள்ள பக்திநெறியில் காணப்படும் அறம் வாழ்வின் மெய்ம்மையை விளக்குகின்றது,

பார்வை நூல்கள்

1. சிவனடியார் திருக்கூட்ட அறக்கட்டளை, மாணிக்கவாசகர் அருளிய திருவாசகம்,திருவாவடுதுறை ஆதீன சைவசித்தாந்த சைவத் திருமுறை அமைப்பாளர்,ஸ்ரீராம் நகர். காரைக்கால் - 02 பதிப்பு – 2017
2. ஸ்ரீ நிவாஸ் டாக்டர் சு.சாது, மாணிக்கவாசகர் அருளிய திருவாசகம் மூலமும் உரையும், ஸ்ரீ இந்து பப்ளிகே‘ன்ஸ், சென்னை பதிப்பு - 2002
3. திருவாசகத்தில் சைவசித்தாந்தம், திருவாவடுதுறை ஆதீன சைவசித்தாந்த நேர்முகப் பயிற்சி மையம், திருவிடை மருதூர். முதல் பதிப்பு – 1992
4. பரிமேலழகர் (உ.ஆ), திருவள்ளுவர், திருக்குறள், கழக வெளியீடு, சென்னை, பதிப்பு – 1961
5. கவிஞர் பத்மதேவன் (உ.ஆ), திரு அருட்பிரகாச வள்ளலார், திருவருட்பா, ஸ்ரீ இந்து பப்ளிகே‘ன்ஸ், சென்னை பதிப்பு - 2015